

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΤΗΝ ANNA MAI'Y BONGK

(Ένα πελώριο άρθερο του περιφήμου «κίτρινου αστέρος», της Βόνγκ, πού βρίσκεται αυτές τις μέρες στη Ρώμη, για

μυστηριώδους Κινέζας «αενάττας» της εθόνης "Αννας Μαϊύ τις πλάξενες έρωτικές περιπέτειες της ζωής της.)

ΣΦΑΛΩΣ πολύ λίγοι θάνα εκείνοι πού ξέρουν ότι δέν γεννήθηκαν ούτε στό Πεκίνο, ούτε στη Σανγκάη, αλλά άπλούστατα στό Λός "Αντζελο, δυο κήματα πιά τέρο από τό Χόλλυγουντ.

«Πολύ λίγοι έπίσης θάνα εκείνοι πού ξέρουν πότε γεννήθηκαν και τί σημαίνει τ' όνομά μου. Είμαι πρόθυμη λοιπόν νά Ικανοποιήσω την περιέργεια τών άλλων. Γεννήθηκα, όπως σάς είπα, στό Λός "Αντζελο, στό "φύλαξ άγγελός" μου κανονίζει ακόμη και την άνασθη μου!

Κι' είνε τρομερό νά μή χαιρέται κανείς την έλευθερία του. Μά δέν την άδικώ, γιατί ή Βίνγκ έχει πρακτικό μυαλό και βάζει πάντοτε σέ τάξι τις άναρίθμητες ύποθέσεις μου. "Εγώ δέν ξέρω νά κάνω τίποτ' άλλο, παρά νά ταΐζω τούς πασαγάλους μου, νά δίνω γάλα στά δυο φείδια μου και νά βγάδω περίπατο τή μικρούλα λεσπάρδαλι μου. Ξέρω όμως και κάτι άλλο: Νά γράφω ποιήματα. Κάτι μικρά ποιήματα σέ τρείς στίχους, πού εκφράζουν μία παράξενη ιδέα μου, ένα φευγαλέο αίσθημά μου ή μία άνεξήγητη λύπη μου.

"Η Βίνγκ ώστόσο έχει κι' αυτή τις ιδιοτροπίες της. Πολύλες φορές τή χάω από τά μάτια μου μία δλόκληρη μέρα. Πού πάει; Τί δουλειές έχει; Μυστήριο! "Εκείνο μονάχα πού βλέπω, είνε πώς όταν γυρίζει σπύτι, ύστερ' από κάτι τέτοιες εξαφανίσεις, είνε πάρα πολύ κουρασμένη κι' έχει μέσα στην τούατα της ένα σωρό έξωφλημένους λογαριασμούς μου. Κι' ό λόγος είνε άπλούστατος: "Εχω την κακή συνήθεια ν' αγοράζω, δτι, μου άφρέσι. Μόλις δω μία όμορφη τουαλέτα ή ένα νόστιμο κόσμημα ή κανένα σπάνιο βιβλίο, παραγγέλω άμέσως νά μου τό στείλουν στό ξενοδοχείο μου "Η πληρωμή του; Αυτό είνε δουλειά της Βίνγκ. "Ας κάνει καλά εκείνη με τούς έμπορούς. Μά μπορεί τώρα νά με ρωτήσετε:

—Πώς καταφέρνείτε, με "Αννα Μαϊύ Βόνγκ, νά κάνετε κάτι, δίχως νά τό ξέρη ή άδελφή σας;

—Αυτό είνε τό μυστικό μου! Θά σάς άπαντήσω. Είμαι ένα πολύ κακομαθημένο κορίτσι. Δέν αγαπώ τόσο τίποτε άλλο σπόν κόσμο, όσο την έλευθερία μου. Κι' έτσι, μόλις βρω την εδκαρία, γίνομαι άφαντη από τά μάτια της Βίνγκ και τότε, δέν σάς τό κρύβω, ότι μου συμβαίνουν ένα σωρό άπρόοπτες και καμια φορά επικίνδυνες περιπέτειες. Ξερίτε δέ γιατί; Γιατί οι άνδρες πού μ' αγαπήσαν μέχρι σήμερα, κατέρωγαν πάντα στά πιά περιέργια μέσα γιά νά κατορθώσουν νά με πλησιάσουν.

«Οί άνδρες πού μ' αγάπησαν! Τί ειρωνεία! "Όλοι αυτοί οι άνθρώποι ήσαν έρωτευμένοι με μία άταπάτη, με μία "Αννα Μαϊύ Βόνγκ, πού δέν υπάρχει στην πραγματικότητα. Κανείς τους δέν με φαντάστηκε άπλη, άγνη, άθωα. "Όλοι τους νόμιζαν ότι ή "Αννα Μαϊύ Βόνγκ ήταν μία σκοτεινή γυναίκα, με σκληρούς έρωτες και μοιραίες περιπέτειες!..

"Εδώ και τρία χρόνια, στό Λονδίνο, έτυχε μία μέρα νά διαβάσω κρυφά από τή Βίνγκ ένα φλογερό έρωτικό γράμμα ένός θαυμαστού μου. "Ο άνθρώπος αυτός λεγόταν Χάρρυ "Όσ... κι' ήταν ένας από τούς πλουσιώτερους «τζέντλεμαν» του. «Σίτυ». Στο γράμμα του λοιπόν μου έλεγε ότι άν δέν δεχθώ νά πάρω τό τούά μαζύ του, ένα άπόγευμα, θ' αυτοκτονούσε από την άπελπισία του στό μεγάλο χορό πού έθινε ύστερ' από λίγες μέρες τό ξενοδοχείο «Κλάρτζ», πρós τιμήν μου!..

»Στην άρχή συλλογίστηκα ότι είχα νά κάνω μ' έναν άνισόρροπο. Μά έπειτα άλλαξα γνώμη. "Όχι! Δέν είνε αλήθεια ότι όσοι αυτοκτονούν από έρωτα, είνε τρελλοί και άνισόρροποι. Τί έπρεπε τότε νά κάνω; "Επρεπε φυσικά νά τόν άσώσω με κάθε τρόπο. Του τηλεφώνησα λοιπόν, κρυφά πάλι από τή Βίνγκ, ότι την άλλη μέρα θά πήγαινα στό σπύτι του, γιά νά πάρω μαζύ του τό τούά. Στο γράμμα του ό άνθρώπος αυτός είχε φροντίσει νά μου γράφη καθαρά τή διεύθυνσί του...

»Την άλλη μέρα ή Βίνγκ πήγε νά κανονήσει κάποια ύπόθεση με τόν προσθετή μας στό Λονδίνο, κι' έγώ τότε βρήκα την ευκαιρία νά τό σκάσω από τό ξενοδοχείο, δίχως νά με άντιληφθή κανείς και νά πάω μ' ένα ταξί στό σπύτι του παράξενου θαυμαστού μου.

»Τό ταξί, σύμφωνα με τή διεύθυνσι πού έδωσα στό σωφέρ, σταμάτησε μπροστά σ' ένα παλιό μέγαρο. Τό έσωτερικό αυτού του μέγαρου ήταν σαν μεσαιωνικό μουσειό. Παντού, σ' όδους τούς διαδρόμους έβλεπε κανείς σιδερένιες Ιπποτικές πανοπλίες και μεγάλες προσωπογραφίες ευγενών του παλιού καιρού: "Ο Χάρρυ "Όσ... με περιέμενε στό κεφαλόσκαλο. "Ηταν ένας «τζέντλεμαν», σαράντα περίπου χρόνων, με γκριζά μαλλιά και άχρό, κουρασμένο πρόσωπο. Με ύποδέχτηκε με μεγάλη ευγένεια και μ' ώδήγησε άμέσως μέσα σ' ένα Κινέζικό σαλόνι, όπου έγώ, μόλις πέρασα τό κατώφλι του, έβριξα μία κραυγή έκπληξας και τρόμου!

»Απέναντί μου, σέ μία πολυθρόνα, καθόταν μία άλλη "Αννα Μαϊύ Βόνγκ!

—Μή φοβάστε... μου είπε ό θαυμαστής μου και μ' έπίασε από τό χέρι. Είνε ένα κέρινο όμοιώμα σάς. Βλέπετε πόσο σάς μοιάζει; Μ' αυτή την κερνία κοίκα παίρω κάθε άπόγευμα τό τούά μου.

»Από τή στιγμή εκείνη κατάλαβα ότι είχα νά κάνω μ' ένα νευροπαθή. Κάθισα λοιπόν δίπλα στό κέρινο όμοιώμά μου, τρέμοντας συγκορμη κι' όταν ό θαυμαστής μου βγήκε γιά μία στιγμή από τό σαλόνι, τηλεφώνησα άμέσως στην άστυνομία: Ζήτησα νά με πάρη ένας άστυνομικός από τό μυστηριώδες σπύτι τοϋ Χάρρυ "Όσ... Μά πόσο είνε άδικο πού φοβήθηκα. "Ο θαυμαστής μου,

ήταν ό πιά ήσυχος και ό πιά δειλός άνθρώπος του κόσμου. Κι' όπως πρόεσα, ήταν φαίνεται περισσότερο έρωτευμένος με τό κέρινο όμοίωμα της "Αννας Μαϊύ Βόνγκ, παρά με τή ζωντανή, την πραγματική "Αννα Μαϊύ Βόνγκ!... Κ' ή περιπέτεια αυτή τελείωσε μόλις έκανε την εμφάνισή του ό άστυνομικός, ό όποίος ύποκλήθηκε μπροστά μου και μου είπε:

—Μίς Βόνγκ, σάς ζητάει επειγόντως ή άδελφή σας. Πρέπει νά έπιτορφέτε στό ξενοδοχείο...

"Αποχαρήτσα λοιπόν τό θαυμαστή μου και γύρισα κοντά στη Βίνγκ, άφινώντας στά γόνατα του κερνίου όμοιωμάτός μου τά γάντια μου, τό κόκκινο κραγιόνι μου και τή χρυσή πουντιέρα μου...

Μιά άλλη φορά, στη Νέα Υόρκη, μου έτυχε μία έπισης αλλόκοτη περιπέτεια. "Ενας θαυμαστής μου, ό Τζακ Μαρ... γιός ένός τραπέζιτου, άντικατάστισε τό σωφέρ μου στό αυτοκίνητό μου και δίχως νά τό καταλάβω, με ώδήγησε στό μέγαρό του, όπου είχε έτοιμάσει ένα πριγκηπικό γεύμα γιά τριάντα πρόσωπα. "Ε, λοιπόν! "Εκείνο τό βράδυ έφαγα μ'ε τριάντα "Αμερικανούς πολυεκατομμυριούχους, οι όποίοι, στό τέλος του γεύματος, μου έκαναν δώρο ένα κολλέ από κίτρινα μαργαριτάρια, αυτά άκριβώς πού φορώ στις έπίσημες δεξιώσεις. "Ο Τζακ Μαρ... ήταν ό πιά εθθμος κι' ό πιά διασκεδαστικός άνθρώπος πού γνώρισα στη ζωή μου, κι' άν καμια φορά πάρω την άπόφασιν νά παυρευτώ, άς είνε βέβαιος πώς δέν θά ξεχάσω τό τρελλό έ-

"Η "Αννα Μαϊύ Βόνγκ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΣΑΡΙΚΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Άληθνη Ιστορία)

Ρώσος ναύαρχος Γεννάδιος Ίβάνοβιτς Νεβελσκόι συνήθεε συχνά να διηγείται το ακόλουθο άωαίο επεισόδιο της ζωής του :

Λίγα χρόνια πριν από τον Κοσμάϊκό πόλεμο του 1854, όταν ήταν άνώμη αντιπλοίαρχος, διορίστηρε κυβερνήτης του πολεμικού - μεταγωγικού «Βαϊκάλη» και παράχρησε να έκτελεσει έκτακτου-των πλοίων στους Ρωσσοκούς λιμένας της Άπω Ανατολής.

Ό Νεβελσκόι ενδιαφερόταν έξαιρετικά για τις υδρογραφικές μελέτες των θαλασσών εκείνων και χωρίς έξαιρετικά για τον διορισμό του γιάν και χωρίς έξαιρετικά τις άτελες γνώσεις της εποχής εκείνης σέ ότι άφορούσε την κατάσταση της Όχοσσοκικής Θαλάσσης και των έκβολών του ποταμού Άμυρ και θά συγκέντρωσε με έπιμονες έρευνες άκριβη κι άλάφιστα πειά στοιχεία για τό βάθος των άφορών λιμένων.

Αυτοτυχώς όμως, λίγες μέρες πριν άποπλεύσει για τό μακρινό ταξείδιο του, έλαβε από τό ύπουργείο των Ναυτικών τό έπίσημο δρομολόγιο τό πλοίου του — έπισημονίω πειά από τον αυτοκράτορα Νικόλαο Α' — μέσα στό όποίο ότε καν λόγος γινόταν για υδρογραφικές μελέτες ! Άπογοητευμένος φορτά ο Νεβελσκόι, διευνθόνθηκε άμέσως στό ύπουργείο και ζήτησε έξαφαινα άκούσσει από τον ύπουργό των Ναυτικών πρίγερτα Μετζικνκόφ.

— Ψηφίστε, που είστε, δέχνοντάς του τό δρομολόγιο, εύφραστηθήτε να τό συμπληρώσετε, καταχωρώντας στις όδηγίες του και τη διαταγή να επιδιώθειτα συγχρόνως και σέ υδρογραφικές μελέτες κατά τον πλούν ...

— Άντιπλοίαρχε ! είστε άσχητά ο πρίγερη. Τις όδηγίες του δρομολογίου σας και τό σκαπό του ταξείδιου σας, τό έπικύρωσε πειά η Μεγαλειότης του διά της αυτοκρατορικής ύπογραφής του κι' έγω δέν μπορώ τώρα ύποτε να προσέσω ότε και να μεταβάλω ...

— Σας ίκετεύω, ύψηλότερε, άκούστε με ! είστε ο έπίμονος Νεβελσκόι. Σκεφθήτε πόσο άπαράτητες είνε η μελέτες αυτές, για τη γνώσι των θαλασσών της Άπω Ανατολής, και πόσο σπουδαίες για την ασφάλεια του κράτους μας ... Τόσσο κίνδυνο άπειλούν εκεί τις επαρχίες μας, η Ίαπωνία, η Κίνα, η Άγγλια έξωρον τά νερά έκείνα σπαθαί προς σπαθαί κι' είμεις — που είνε και δικά μας — τά άγνώστους σχεδόν τελείως ...

— Συμφωνος, αντιπλοίαρχε ... Μα ο αυτοκράτωρ διατάσσει ρητάς για πόο σκαπό θά γίνη αυτός ο πλοΐς κι' όρισε όρισμένο δρομολόγιο !

— Για τό συμφέρον της πατρίδος μας, Ψηφίστε, συγκατατεθήτε, παρακαλώ ... Όντε έξωδα μερόσπορι, όντε χρόνον ζητούω κι' αυτές τις έρευνες μου. Συγκατατεθήτε, σιωπηρώς έστο ...

— Άποσφρθητε, αντιπλοίαρχε ! δίεκοψε έντονα τώρα ο ύπουργός. Αυτό που ζητάτε σημαίνει παραβάσει ύψηλής έντολής. Πώς τομάτε να μου προτινέτε τέτοια πράγματα, μπροστά κι' ένα μάτρω μάλιστα ;

Πραγματικώς, τη συνδιάλεξε αυτή την παρακολουθώσε άπ' την άρχη κι' ο όνομαστός για την έκστρατεία του κατά της Χίβας στρατηγός - κόμης Βασίλειος Άλεξέιυβιτς Περόφσκυ, στενός φίλος του πρίγερης Μετζικνκόφ. Θεώρησε λοιπόν καθήκον του να έπειθή και συμπαθόντας πολύν τον νεαρό αντίρωτά του ...

» Τέλος, μιά νύχτα στό Κάιρο, λίγο έλειψε να πέσω θύμα του έγκληματικού έρωτος ένός όπποτου θαυμασοπού μου. Γυρίζα με τη Βίλνυκ στό ξενοδοχείο, όταν άξαφνα τέσσερες-πέντε ήρά-κλειο άραπάδες μάς περικύκλωσαν, μάς έφραξαν τό στόμα και μάς εφόρτωσαν σ' ένα κλειστό αυτοκίνητο. Καθώς βλέπετε, έπρόκειτο περί απαγωγής !

Οι γιγαντόσωμοι μαύροι μάς όδήγησαν σέ μιά έξορική έπαυ-λι, όπου μείναμε φυλακισμένες τρεις όλοκλήρες μέρες. Ό ίδιο-κίτηής έκείνης της έπαύλεως, ένας μυστηριώδης Αλυπτός, άν-τι για λίτρα, ήθελε τον έρωτά μου. Μα η Βίλνυκ θριάμβεψε και δώ πέρα. Κατάφερα δέν δωροδοκώσαι με γρηά άραπιάνα ύπνερε-στα και να ειδωποήση μ' αυτήν τούς φίλους μας. Κι' έτσι σω-θήκαμε όσ' εκ θαύματος και φύγαμε από τό Κάιρο με τίς ... χει-ρότερες άναμνήσεις ...

Άλθρηνη, τι πολύτιμο σύντροφο που έμεινε η Βίλνυκ, ο ερώλας άγγελός μου ! Άν δέν είχα πάντα μαζί μου τη μεγά-λη μου άδελφή, μου φαίνεται πως θά έκανα διαρκώς ένα σωρό τρέλλες ! Μα η Βίλνυκ, εύτυχώς, είνε η προσωποποίηση της λογικής ! ... Καί κρατεί καλά τό χαλινάρι μου.

ANNA MALIY BONGK

πλοίαρχο για τά φιλοπάτριδα αισθήματά του και για την άποφασισ-κότητά του είτε :

— Σταθήτε, σας παρακαλώ, πρίγερη ... Ό αντιπλοίαρχος έκανε μιά ώραία σέβη κι' έπέδειξε την έπιτυχία της ... Άν αγαλιωμένη την ευθύνη της παρακοής του, άς πράξη όπως θέλει ... Άν όδιστεί δύο κεφάλια, άς παρουσιάσει τό ένα μεθωροί στη Μεγαλειότητά του, κι' άν ο αυτοκράτωρ ύσφραστηθή, άς τού τό κοψη ...

— Είμαι πρόθυμος για τη θυσία αυτή ! άποκόριθη άφραια ο Νεβε-σκόι. Σάς εύχαριστώ, έξοχότατε, για τη συνηγορία σας. Μήπως δέν διαθέτω πάντα τη ζωή μου για τό συμφέρον της πατρίδος μου ;

Συγκινημένος πειά από τόση αυθυσία ο ύπουργός, να θέλοντας συγχρόνως να τρησθή και τους τύπους της πειθαρχίας, έδειξε την σοφία στον αντιπλοίαρχο λέγοντάς του :

— Πηγαίνετε, κύριε ... Κάνετε τις έρευνες και τις μελέτες σας ... Έγω όμως δέν θέλω να έξωο τιτού ... Άς θεωρηθή έπίσης ότι πού δέν μιλήσαμε μαζί για ένα τέτοιο ζήτημα ... Παρακαλώ έπίσης και την έξοχότητά του τον στρατηγό Περόφσκυ, να μνή αναφέρει ποτέ και πουθενά τά όσα έλέχθησαν έδώ ... Άν δέ στην έπιστροφή σας τά βρήτε άσχημα με τη γραμμοκρατία του ύπουργείου μου, έγω ύπτε τοις χείρας μου και δέν άναμνησιμα καθόλου ! ...

Ό Νεβελσκόι χαιρέτης με σεβασμό κι' άποκόριθη χαρούμενος ...

II

Ό Γεννάδιος Ίβάνοβιτς Νεβελσκόι τελείωσε τό ταξείδι του, έκανε συγχρόνως λεπτομερέςτατες και σπουδαίες μελέτες για τις Άνατολικές θαλάσσες — πραγματικώς κλασική και σήμερα άνώμη έργασια — κι' υπέβαλε την έκθεσή του στό ύπουργείο των Ναυτικών.

Αυτοτυχώς όμως, όπως πρόβλεπε ο πρίγερη, οι έπιτερωμένες στό ύπουργείο για την έξέλεξη του δρομολογίου και της έκθέσεως, έξελιά-γσαν όταν είδαν τις μελέτες εκείνης. Τις χαρακτηρίσαν λοιπόν ως επαράνοιο αυθοδουλίας και ως επαράκοι στις ρη-τές έντολές του αυτοκράτορος και προκάλεσαν την παραπομπή του Νεβελσκόι στό Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Ύστερα από πολήμερες άνακρισεις και άπολο-γίες του δυστυχομένου αντιπλοίαρχου, ο πρίφουρος του Συμβουλίου άρχιναύαρχος — μέγας δούξ Μι-χαήλ πού είστε με άλιμνην κι' άσχηρή μνη ! —

— Είνε βέβαια λαμπρόν τό να όδηγίτα κανείς στις πράξεις του άπ' τό συμφέρον της πατρίδος ... Τί θά γίνη όμως, κύριε, άν ο κάθε αντιπλοίαρχος και ο κάθε αξιωματικός γενικά της Ρωσίας έ-χοντας υπ' όψει του τό συμφέρον της πατρίδος, μεταβάλλει αυθοδουλώς τις αυτοκρατορικές δια-ταγές και τις διαταγές των άνωτέρων του ; Πε-ριούθ και τέλεις, αντιπλοίαρχε ... Άποσφρθητε ! ... Ό δυστυχομένος Νεβελσκόι με δέν θάνατο περι-σορδιά κλειστήκε στό σπίτι του. Έκει ήσυχα από δύο ήμέρες, του κοινοποιήθηκε κι' η άποφασίς του Πειθαρχικού Συμβουλίου, διά της όποιας έκέρχον-ταστο έκπτώτος του βαθμού του και υποβάθρον στην τάξη του άπώου ναύτου ...

III

Η σκληροτάτη, αλλά σύμφωνα δικτυώς με τη στενεκαλήθρη φύση της στρατιωτικής πειθαρχία άπόφασίς του Συμβουλίου, υποβλήθηκε στον αυτο-κράτορα Νικόλαο Α' Παύλοβιτς προς έγκρισιν και ύπογραφήν.

Ό εύφυής και μεγαλεπήβολος εκείνος αυτοκράτωρ, μελετώντας τά σχετικά στοιχεία, βρήκε τά πράγματα πολύν διαφορετικά από ότι τά είθισε η καταδικαστική άπόφασίς του Συμβουλίου και διάταξε να τού παρουσιάσουν δόν άτυχή κατάβωο.

Ό Νεβελσκόι όδηγήθηκε στό αυτοκρατορικό γραφείο, τρέποντας ά-πό άγωνία.

— Εσύ είσαι ο ναύτης Νεβελσκόι ; τού είτε ο αυτοκράτωρ άσχητά. Άστε έσύ είσαι ο πρώην αντιπλοίαρχος Νεβελσκόι, που όργανώεις δικά σου ταξείδια και μεταβάλλεις όπωσ σου άρέσει τις δικές μου διαταγές !

Ό Νεβελσκόι σιωπώς, έχοντας σκαπό τό κεφάλι του,

— Πηλοίσαι, να αύτή ! Γονάτε άσχητά ο αυτοκράτωρ. Γιατί δέν μου άπαντάς, δίστε ... Έχω η δέν έχω δικαίο, κελεύεται, ά ρι-χι κελεύεται Νεβελσκόι ; ... Πώς σας φαίνεται η λογική των έπι-πέσεων μου, κύριε άνθροπόλοιο αρχε, ύποπλοίαρχε Νεβελσκόι ; ... Πιστεύω ότι θά σας άρει προσωρινώς, κύριε άντι-πλοίαρχε Νεβελσκόι ο βαθμός του πλοίαρχου ! Έ, τι λέτε ;

Ό δυστυχής αξιωματικός δέν μιλούσε. Στεκόταν έκθαμβος.

Ό αυτοκράτωρ τότε έσχεσε τό καταδικαστικό έγγραφο, κρέμασε στό λαμό του πλοίαρχο τό έπισημονίω από πριν παρόμοιο του Άγιού Βλαδιμήρου, τον τήλινε στό μώπου και τού είτε συγκατατεθή :

— Σας εύχαριστώ πολύν, κύριε πλοίαρχε, διά τό μέγα έργο σας ! Έλ-πίσω στο μέλλον όμως να μνή παρεκκλίνας με' άπ' τις διαταγές μου !

Ό Νεβελσκόι τό ύπεσχηθή τε, έμεινε, και διακρύφοντας από άνέν, ο-σατη εύγνωμοσύνη, και βγήκε από τ' άνάτορα βαθεία συγκινημένος.

